

семейството и годеницата на сина/. Тя ще се опита да възстанови изначалните значения на понятието "семейство", да ги изведе на ново място в аксиологическата скала на българското живеене. Именно Олга ще омаловажи случилото се ,ще го облече в поносима форма, в която другите да разпознаят и осмислят старите си - нови житейски роли. Отгледана и възпитана в чуждо семейство, познала вкуса на сирачеството, героинята компенсаторно ще възстанови семейния стереотип, за да възпроизведе той нови процеси на гниене и разложение, които авторът ще загатне във втората част на пиесата /в разказа за ехото/. След четири години, познатата житейска история, но вече с нови участници, е на път да *произведе* същата събитийност. Тя от своя страна ще излъчи същата психологическа конфликтност, заложена в моделността на човешкото битие и психика. Познатият конфликт се ражда от иманентните психологични нагласи на Аз-а да опознае своята собствена непозната природа. Устойчивите психологически проекции на личността привличат познати и обработени от културата почерци. Излъчването на желанието /любовта на поручик Друмев към Олга/ е вече въвличане в една евентуална реалност /източник на неподозирани конфликти/, все още не-реализирана в конкретна събитийност, но вече избрала своята форма на случване-ехо от повтарящите се роли в житието на човека.

И в двете си пиеси Яворов изследва вътрешния живот на личността и неговите различни форми на обективация. Във връзка с това фигурите на конфликта отвеждат към субективистичния свят на героя, към системата от психологически проекции на Аз-а и тяхното ситуиране в рамките на междучовешките отношения. Драматургът стъпва във владенията на модерната драма, която се стреми да превърне *вътрешния живот, нещо скрито по своята същност, в драматическа реалност*.¹⁰ Битието-за-себе-си говори излъчва любовта и желанието, вината и агресията, страховете и бляновете и голямата заслуга на Яворов, е че съумява да ги *улови* в мрежите на драматургичния прочит, да изследва способността им да означават отвъд-себе-си, да обсебват Аз-а, да променят самоличността му чрез магията на сюжетно-персоналните завръщания.

10. Драмата. Историческа поетика. Абагар. Велико Търново, 1995, 299.